

Review from 31/08/2014	Customer:	Rubric:	
Articlesize (cm2): 808	Author:	EΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ	
	EMIAΥ MINTH	Subrubric:	
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ		Mediatype:Print	
ημερομηνία: 31/08/2014, από σελίδα 12			

Η πρώτη Κύπρια στο διεθνές δίκτυο γυναικών-ηγετών

Η ακτομηχανικός Ξένια Λοϊζίδου που επελέγη ως μέλος του «Women in Leadership»

Συνέντευξη στην **EMIAΥ MINTH**

Το Διεθνές Δίκτυο Women in Leadership (WIL) και ο ευρωπαϊκός του κλάδος WIL-Europe είναι μια πλατφόρμα που έχει στόχο τη δικτύωση, την υποστήριξη και την ενθάρρυνση γυναικών για τις οποίες έχει διαγνωστεί ηγετική δυναμική, στη συμμετοχή τους στα κέντρα λήψεως αποφάσεων και σε άλλους θεσμικούς ρόλους. Οι υποψήφιοι του δικτύου εντοπίζονται με βάση τα βιογραφικά τους και τη δραστηριότητά τους στον χώρο των επιχειρήσεων, των επιστημών και της έρευνας, και ευρύτερα στον χώρο της κοινωνικής δράσης. Γίνονται συνεντεύξεις και ακολουθεί η έγκριση της συμμετοχής τους στο Δίκτυο. Μέσα από το WIL, προωθείται η ισότητα της εκπροσώπησης των γυναικών

Η Κύπρος είναι πολύ χαμηλά στην κατάταξη ως προς τον δείκτη ισότητας των δύο φύλων, περίπου 78η ανάμεσα σε 148 χώρες που αξιολογήθηκαν από το World Economic Forum. Οπότε χρειάζεται πολλή δουλειά σε πολλά επίπεδα.

στις θέσεις λήψεως αποφάσεων, πιστεύοντας πως «σε μια κοινωνία όπου το 60% των αποφοίτων των τριτοβάθμιων σχολών στην Ευρώπη είναι γυναίκες, πρέπει να δουλέψουμε για να μειωθούν οι ανισότητες και να ενισχυθούν οι γυναίκες, να ενδυναμωθούν για να αναλάβουν πιο πολλές θέσεις ευθύνης είτε στην πολιτική είτε στις επιχειρήσεις». Το Δίκτυο σημειώνει στην ιστοσελίδα του, ως παράδειγμα, ότι από το 1958 μέχρι

το 2009, από τους 142 που έχουν αναλάβει θέση Επιτρόπου της Ε.Ε. μόνο 19 ήταν γυναίκες, ποσοστό 13%! Πριν από ένα μήνα είχαμε την πρώτη Κύπρια που αξιολογήθηκε και επελέγη ως μέλος του Δικτύου WIL. Μιλάμε σήμερα με την ακτομηχανικό Ξένια Λοϊζίδου, μητέρα δύο παιδιών, διευθύντρια του Κέντρου Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ και μέλος του Δ.Σ. του Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού, γι' αυτήν τη διεθνή τιμητική συμμετοχή, για τον ρόλο της γυναίκας στην κυπριακή πολιτική σκηνή, καθώς και για άλλα θέματα που την απασχολούν, όπως ο γαλάζιος τουρισμός.

–Κυρία Λοϊζίδου, είστε η πρώτη Κύπρια που επιλέγεται ως μέλος του Δικτύου WIL. Συγχαρητήρια! Τι σημαίνει αυτό για εσάς;

–Σας ευχαριστώ, είναι όντως τιμητική η συμμετοχή μου σε μια τόσο πρωτοποριακή πλατφόρμα. Και είναι και ένα καινούργιο για μένα χώρος δράσης: η ενίσχυση της συμμετοχής των γυναικών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, είτε αυτό αφορά την πολιτική διαχείριση της χώρας, είτε το θέμα των συνομιλιών για τη λύση του Κυπριακού, είτε τις επιχειρήσεις. Η Κύπρος είναι πολύ χαμηλά στην κατάταξη ως προς τον δείκτη ισότητας των δύο φύλων, περίπου 78η ανάμεσα σε 148 χώρες που αξιολογήθηκαν από το World Economic Forum. Οπότε χρειάζεται πολλή δουλειά σε πολλά επίπεδα.

–Δεν φαντάζομαι να ηγαινόμαστε πίσω στις ρομαντικές εποχές των φεμινιστικών οργανώσεων;

–Χαίρομαι που θέτετε αυτό το ερώτημα. Όχι, το συγκεκριμένο Δίκτυο επικεντρώνεται στην ενδυνάμωση του κοινωνικού, πολιτικού και οικονομικού γίγνεσθαι της κάθε χώρας μέσα από την αξιοποίηση, επιτρέψτε μου τον άκομφο όρο, του 50% του ανθρώπινου δυ-

ναμικού που διαθέτει κάθε χώρα: τις γυναίκες! Πιστεύουμε ότι βασικός υποστηρικτής της προσπάθειας αυτής πρέπει να είναι οι άνδρες. Είμαστε μαζί σε αυτή την προσπάθεια, δεν είμαστε απέναντι. Μόνο όταν οι άνδρες αντιληφθούν το πρόβλημα και καταφέρουν να ξεπεράσουν τις αγκυλώσεις και τις προκαταλήψεις τους, ίσως και μέσα από μια «ωφελμιστική» αντίληψη, που λέει ότι θα έχουν κέρδος, αν συνεργαστούν καλύτερα με τις γυναίκες, μόνο τότε θα «ανοίξει» αυτό το ανδροκρατούμενο σύστημα και θα υπάρξει πρόοδος. Το WIL δεν είναι οι Femen με ... ταγιέρ! Είναι μία πλατφόρμα υποστήριξης των γυναικών που μπορούν, αλλά δεν βρίσκουν τον δρόμο, προς τις θέσεις λήψης αποφάσεων και στοχεύει στη συνεργασία ανδρών και γυναικών.

–Πάντως, σε κοινωνίες όπως η ευρωπαϊκή θα έλεγε κανείς ότι τα πράγματα είναι καλά σε σχέση με τη συμμετοχή των γυναικών σε καίριες θέσεις ή μήπως είναι λάθος αντίληψη;

–Ξέρετε, ως μηχανικός, από τα 18 μου χρόνια βρίσκομαι συνεχώς σε ανδροκρατούμενους χώρους. Δεν είχα ποτέ πρόβλημα με αυτό, γιατί ως μηχανικοί λειτουργούμε όλοι μας «αλλιώς», σε έναν δικό μας, οικείο κόσμο, οπότε και δεν ήταν ένα θέμα που με απασχόλησε ιδιαίτερα. Όμως με ξαφνιάζει και με ενοχλεί η νέα μορφή διάκρισης φύλου που υπάρχει, που είναι ένας συγκεκριμένος σεξισμός και ρατσισμός, ένας ευγενικός και ρεπουσαρισμένος αποκλεισμός των γυναικών από τις καίριες θέσεις ευθύνης. Θα ανέμενε κανείς, όσο προχωρούν τα χρόνια και με όλη την ευρωπαϊκή «δεδηλωμένη» για ισότητα, όπως λέτε κι εσείς, η συμμετοχή των γυναικών στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων να είναι μεγαλύτερη και πιο καθοριστική και ιδιαίτερα στην Κύπρο, με το

υψηλό επίπεδο μορφωμένων ανθρώπων. Όμως κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει. Βλέπουμε ως πούμε, στις παρελάσεις, οι περισσότεροι σημαιοφόροι να είναι κορίτσια, οι πρωτοβάθμιες στα λύκεια, οι απόφοιτες των Πανεπιστημίων μας, κορίτσια στην πλειοψηφία. Και μετά; Πού χάνεται όλο αυτό το σημαντικό ανθρώπινο δυναμικό της χώρας μας; Ρίξτε μια ματιά στις ειδήσεις: η χαρά του κοστουμιού! Απόλυτη ανδροκρατία, με μερικές γυναίκες για ... ξεκάρφωμα, κυρίως σε πιο «soft» θέματα!

–Τι συμβαίνει λοιπόν;

–Υπάρχει διεθνής όρος γι' αυτό το φαινόμενο, που αφορά τις προοδεύουσες κοινωνίες και την αδυναμία τους να διασφαλίσουν ίσες ευκαιρίες σε άνδρες και γυναίκες, στη λήψη των αποφάσεων, παρόλη τη νομοθετική υπερπροσπάθεια. Είναι η νέα μορφή διάκρισης φύλου, που στη διεθνή βιβλιογραφία αναφέρεται ως «second Generation Gender Bias». Είναι πολύ πιο ύπουλη αυτή η κατάσταση: τυπικά όλα είναι εντάξει, αλλά το πρόβλημα της διάκρισης είναι πολύ βαθύ. Είναι θέμα που απασχολεί όλο τον σύγχρονο κόσμο: γιατί δεν υπάρχει συμμετοχή των γυναικών στις θέσεις λήψεως αποφάσεων, στις θέσεις ευθύνης;

–Δηλαδή πρέπει να γκρεμίσουμε πολλά στερεότυπα.

–Ακριβώς όπως το λέτε. Και επειδή είμαι και μητέρα δύο κοριτσιών, θέλω τα παιδιά μου να μεγαλώσουν σε υγιείς συνθήκες! Είναι πολλά τα στερεότυπα που έχει η κυπριακή κοινωνία, όχι μόνο η κυπριακή, αλλά τώρα γι' αυτό συζητάμε. Δυστυχώς, όσο περνούν τα χρόνια, δεν αλλάζουν και πολύ. Η εκπαίδευση έχει πρωταρχικό ρόλο στην προσπάθεια εκσυγχρονισμού των δομών της κοινωνίας και του κράτους! Αλλά δεν βοηθά η παιδεία μας για να αλλάξουν όλα αυτά. Και αυτή χρειάζεται εκσυ-

χρονισμό. Γιατί περί αυτού πρόκειται: η συμμετοχή των γυναικών είναι μία ένδειξη εκσυγχρονισμού. Ένα άλλο μεγάλο πρόβλημα, που έχουμε σε μεγάλο βαθμό στην Κύπρο είναι η κομματοκρατία. Προφανώς τα κόμματα είναι η ραχοκοκαλιά της δημοκρατίας, δεν θα αμφισβητήσουμε τα προφανή, αλλά δείτε πόσο απέχουν οι γυναίκες από τις κομματικές επιτηρίδες. Και στην Κύπρο είμαστε ακόμα στο επίπεδο όπου η διοίκηση και οι θεσμικές θέσεις ορίζονται κυρίως με βάση τα κομματικά κριτήρια. Σκεφτείτε τι γίνεται με τις συνομιλίες για το Κυπριακό. Και πάλι οι συμμετέχοντες σε αυτές είναι σε συντριπτική πλειοψηφία άνδρες, με εξαίρεση ίσως κάποιες εξειδικευμένες επιτροπές! Μα δεν υπάρχουν γυναίκες σκεπτόμενες σε αυτό τον τόπο; Σίγουρα υπάρ-

χουν!

–Ίσως οι γυναίκες να το φοβούνται;

–Είναι κι αυτό όντως ένα πρόβλημα. Με όλο αυτό το παγιωμένο σύστημα, οι ίδιες οι γυναίκες της Κύπρου τείνουν να μην πιστεύουν στον εαυτό τους. Και είναι ακόμα πιο δύσκολο να λυθεί ένα πρόβλημα όταν δεν το αναγνωρίζει ως πρόβλημα αυτός που τον αφορά! Ίδου ένας ακόμα σκόπελος που πρέπει να περάσουμε ως κοινωνία.

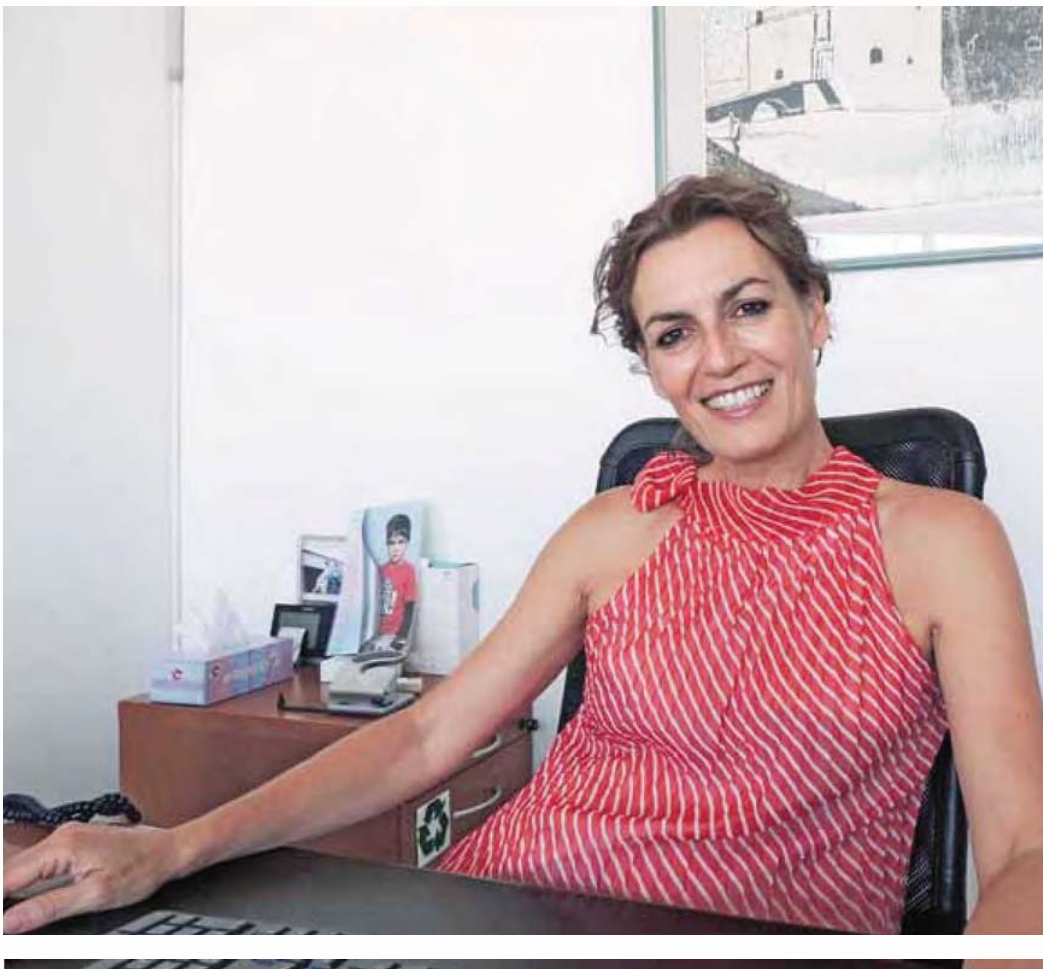
–Και ένα τελευταίο, «τουριστικό» ερώτημα! Από τον περασμένο Ιανουάριο είστε μέλος του ΔΣ του Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού. Η επιστημονική σας ειδικότητα αφορά τα θέματα του Γαλάζιου Τουρισμού, του τουρισμού της θάλασσας. Πώς βλέπετε την πορεία

του τουρισμού στην Κύπρο;

–Το τουριστικό περιβάλλον είναι ιδιαίτερα ανταγωνιστικό και μεταβαλλόμενο. Ο ΚΟΤ είναι ένας μεγάλος οργανισμός που βρίσκεται σε φάση αναπροσαρμογής στα νέα δεδομένα που έχουν προκύψει ραγδαία. Πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη βαρύτητα στη δημιουργία και την ενίσχυση του τουριστικού προϊόντος, να δημιουργήσουμε το προϊόν ποιότητας και μετά να το προωθήσουμε. Αυτό συμβαίνει τώρα στον ΚΟΤ και είναι μια από τις στρατηγικές αλλαγές που υλοποιούνται. Και ο Γαλάζιος Τουρισμός που εμπεριέχει τις έννοιες της αειφορίας και της τοπικότητας, πιστεύω ότι μπορεί να αποτελέσει τη ναυαρχίδα του τουριστικού μας μέλλοντος. Επιτρέψτε μου τέλος να πω, ότι η οποιαδήποτε αλλαγή μόνο με τη συνεργασία και την

υποστήριξη των ΜΜΕ μπορεί να έρθει! Και δίνοντας «φωνή» στις γυναίκες, στον γαλάζιο και αειφόρο τουρισμό, και σε άλλα σύγχρονα θέματα, που συνήθως δεν συζητούνται αρκετά, δίνετε φωνή στην αλλαγή και τον εκσυγχρονισμό. Εν τω ενώσει η ισχύς, λοιπόν!

Τυπικά όλα είναι εντάξει, αλλά το πρόβλημα της διάκρισης είναι πολύ βαθύ. Είναι θέμα που απασχολεί όλο τον σύγχρονο κόσμο: γιατί δεν υπάρχει συμμετοχή των γυναικών στις θέσεις λήψεως αποφάσεων, στις θέσεις ευθύνης;

«Σκεφτείτε τι γίνεται με τις συνομιλίες για το Κυπριακό. Οι συμμετέχοντες σε αυτές είναι σε συντριπτική πλειοψηφία άνδρες, με εξαίρεση ίσως κάποιες εξειδικευμένες επιτροπές! Μα δεν υπάρχουν γυναίκες σκεπτόμενες σε αυτό τον τόπο; Σίγουρα υπάρχουν!», τονίζει η Ξένια Λοϊζίδου διευκρινίζοντας όμως παράλληλα ότι, με όλο αυτό το παγιωμένο σύστημα, οι ίδιες οι γυναίκες της Κύπρου τείνουν να μην πιστεύουν στον εαυτό τους...